

ПОКОЙНИ ПИСАТЕЛИ

Михалаки Георгиев

Роден е през 1854 год. в гр. Видин, а починал през 1916 год. Бил е учител и чиновник. По-главни негови съчинения сж: „Съ тебеширъ и вжленъ“, „Пенчо Чатмаковъ“, „Шаренъ свѣтъ“ и др. Презъ 1919—1920 год. книг. „Хемусъ“ е издало съчиненията му въ 2 тома, съ предговоръ отъ Ив. Вазовъ. Михалаки Георгиев е писалъ предимно смѣшни случки изъ живота на българитъ отъ западнитъ ни краища. Разказва на простъ, народенъ езикъ, живо и увлѣкателно.

ИНТЕРЕСНИ НЪЩА

— Най-топлото бозайно животно е кашелота. Въ вътрешността на тѣлото му е измѣрена отъ норвежкия изследовател Гултбертъ температура 40 градуса целзиеви, докато делфинтъ има температура само 35.6 градуса. 40 градуса е най-голѣмата тѣлесна температура, измѣрена при бозайнитъ животни, когато не сж въ трескаво състояние.

— Д-ръ Блоджетти, завеждаща лабораторията на една крупна американска електрическа компания, заявила, че е успѣла да избереи особенъ съставъ стъкло, което е невидимо за очитъ. За изобретението на лѣкарката сж се заинтересували много научни кръгове и индустриалцитъ въ Америка.

— Американскиятъ градъ Бленъ, щата Пенсилвания, презъ последнитъ месеци изпитвалъ голѣми парични затруднения. Общинската каса била съвсемъ празна. Съветътъ поискалъ заемъ отъ Вашингтонъ и, докато заемътъ билъ разрешенъ, пунала само за своя районъ 160,000 долари дървени пари. Когато заемътъ билъ полученъ, общината поканила гражданитъ да върнатъ дървенитъ пари. Върнати били само 50,000 долари. Останалитъ пропаднали, или били закупени отъ колекционери, като рѣдъкъ куриозъ.

„КАРТИННА ГАЛЕРИЯ“

е най-голѣмото списание за деца и юноши въ България. За м. мартъ „Картинна галерия“ излиза съ мартеница. — Мартенскиятъ брой е съ цена 5 лева.

Годишенъ абонаментъ 40 лева. Адресъ: ул. „Раковска“ 40 — София. Препорчваме го на нашитъ читатели!

Духай, вѣтре!

Духай, вѣтре, старъ хайдутинъ, шибай голи дървеса; съ снѣжни китки си нажитинъ и съсь бисерна роса. . .

Ти си бродникъ, харамия, спишъ по ледни планини; вредомъ ходишъ катъ далия — синъ на всичкитъ страни!

Пѣсни пѣшъ изъ балкани, като волень върлъ юнакъ. Всжде пращашъ все закани, гордо дигналъ здравъ кривакъ! . . .

Духай, вѣтре, старъ хайдутинъ, и извивай мощенъ гласъ. Съ топли дрехи съмъ облѣченъ, не се плаша отъ тебъ азъ! . . .

Недѣлчо Тинчевъ

— Добъръ день, кумице Лисо.

— Добъръ день ти, куме Вълчо.

Ти отдавна ме забрави и самичка ме остави. Но вижъ, азъ не се обиждамъ. А сега, че тукъ те виждамъ, азъ се радвамъ толкозъ много. Но какво си тѣй посърналъ? Какво лошо ти се случи? Или грижа зла те мъчи?

— Остави се, сестро драга. Скръбъ печална ме налѣга. Случи ми се лоша случка, както съ твоята малка внучка. Нали имамъ двама сина, малкия щещъ почина.

— Ахъ, горкия. Какъ тѣй стана. Да не бѣ отъ люта рана?

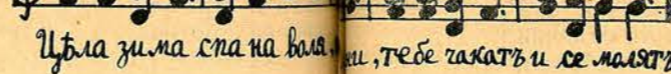
Кума Лиса се разплака, а кумецътъ не дочака:

— Не е, не е, мила Лиске. Гладъ отдавна ни притиска. Ето два дни вече става, всѣки гладенъ лѣга, става. Нѣ мамъ хлѣбецъ, ни лъжица сладка хубава чорбица. Ехъ, кумице, който дава,

Добрата Марта

Бързо

Музика: В. П. Нешевъ

Чакатъ да ги стоплишъ, да поникнатъ буйни нивы по дворове, по градини да разцвѣнатъ бѣли сливи

и децата — ави, но мили. имъ сърдчицата, здраве, радость, сили!

Елисавета Багряна

Ковачъ

Още слънце не изгрѣло, още птиче не запѣло и ковачътъ бай Иванъ своята работа захвана.

Хей го, свѣтнало желѣзо отъ жаравата извади, па издигна чука леко и заудря върху него.

Удря, удря съ всички сила, по чело го потъ избива, и желѣзото кораво въ остъръ плугъ го изковава.

Въ него младъ орачъ ще впрегне двата вола и ще тръгне съсь копрала въвъ ржката да оре, оре нивята.

Георги Гаджевъ

НАШИ ПИСАТЕЛИ

Георги Караславовъ

Роденъ е презъ 1904 год. въ с. Дебъръ, босилеградско. Той е единъ отъ нашитъ талантливи писатели. Издалъ е книгитъ, за възрастни: „Уличници“, „Кавалтъ плаче“, „Споржиловъ“, „Селкоръ“, „Татулъ“ — романъ, за който бѣ награденъ отъ Писателския съюзъ — 1938 год., и др., а за деца: „Ученитъ мишки“, „Спасители“ и „Пилето съ златната перушина“ — разкази. Георги Караславовъ познава основно живота на нашето село и го предава плътно и убедително въ произведенията си.

ДА СЕ ПОСМЪЕМЪ

Маркъ Твенъ писалъ на единъ нему съвсемъ непознатъ господинъ:

— Уважаеми господине, приятели ми разказватъ, че вие сте приличали много на мене. Не бихте ли били тѣй добри да идвате у насъ всѣки вторникъ и петъкъ, когато се бръсна, за да ми служите за огледало, тѣй като старото ми огледало вчера се счупи, а ново да си купя — не ми стигатъ паритъ?

Знаменитиятъ английски художникъ Уилстъръ билъ голѣмъ шегобиецъ. Веднажъ той повикалъ прочутия лѣкаръ Макензи и го помолилъ да прегледа кученцето му.

Лѣкарътъ се ядосалъ, но се съдрожалъ и прегледалъ кученцето. На другия день той пѣкъ повикалъ художника и го помолилъ да боядиса дървената ограда на градината му.

Сократъ видѣлъ единъ глупецъ, че се гордѣе съ новитъ си дрехи, приближилъ се до него и му рекълъ, показвайки костюма му:

— Знаете ли, че това го е носила овца и пакъ овца е останала?

— Татенце бе, защо толкова често купувашъ тупалки? — пита любопитния Славчо.

— Защото, чедо, — отговаря бащата, — майка ти е добра клъщовница и често изгърсва чергитъ и . . праха отъ гърба ми.

„Ежо-Кежо Таралежо“

Това е най-хубавата книжка съ разкази, написана отъ писателя Панчо Михайловъ и илюстрирана отъ художника В. ЛАЗАРКЕВИЧЪ. Цена 50 лв., но на нашитъ читатели се отстъпва САМО ЗА 20 ЛЕВА. Доставка се отъ г. ПАНЧО МИХАЙЛОВЪ, ул. „Патр. Евтимий“ 18 — София

Апашътъ Томъ и стражара

Рисунки отъ Василъ Виденовъ. Текстъ отъ Любомиръ Дойчевъ

Еднажъ, но късно, като се мръкна, апашътъ Томъ съ pistolетъ се вмѣкна. (тѣй както често случва се на кино), въвъ изба съ много пълни бѣчи вино.

Ала забрави да краде, а почна отъ бѣचितъ, съсь жажда най-порочна, поредъ да вкуса виното отлично и скоро се натряска най-прилично.

Ала кръчмаря бай Пелинко се пробуди, послуша се и почна да се чуди на този шумъ тамъ долу при вината и бързо, бързо стана отъ кревата.

— Навѣрно тукъ крадецъ е влѣзълъ, — помисли бай Пелинко и заряза пищова си, и босъ, макаръ по риза, по стълбитъ съ свѣщъ въ ржка заслиза.